

[Udenrigsministeren.]

naas uden at gøre handelspolitisk Skade, og paa Grundlag deraf er det nu vedtagne Toldlovsforslag blevet udarbejdet. Men jeg maa tilføje, at Undersøgelsen har samtidig vist, at der i den nuværende Situation ikke er praktisk Mulighed for ved Hjælp af Toldforanstaltninger, Ændringer i Toldpositionerne i nævneværdig Grad at fremme de Bevægelser i vore Indkøbs Retning, som vi alle anser for retfærdige og ønskelige. Undersøgelsen har vist, at Toldforanstaltninger, der gaar ud over de vedtagne, handelspolitisk set langt snarere vil gøre Skade end Gavn, ja, at de let kunde blive af farlig Karakter for vore Forhandlinger, saaledes som Stillingen overfor disse er i Øjeblikket. Det er muligt, at der kan komme et Tidspunkt, hvor Spørgsmaalet om Præferencæaftaler melder sig. Jeg har før sagt i dette Ting, at denne Mulighed ikke kan afvises, men givet er det, at en saadan Situation ikke foreligger nu. Vi staar overfor den Kendsgerning, at i dette Øjeblik kan Forhøjelser af vore Toldsatser ikke tjene de handelspolitiske Formaal, om hvilke vi er enige. Ingen har kunnet paavise dertil egnede Toldlovsændringer, intet Forslag om saadanne foreligger. Vi maa derfor anvende andre Midler. Forslaget her er bygget paa Tanken om særlig Indførselstilladelse ved Siden af Centralisering af Indkøb paa nogle Omraader, maaske i visse Tilfælde ogsaa Kontingenter, som det sker i saa mange andre Lande. Næsten overalt er jo nu Indførsel af de afgørende Varer under den ene eller den anden Form sat under Kontrol, og den højtærede Handelsminister har Ret i, at som Regel er denne Kontrol skarpere end hos os. Det foreliggende Lovforslag peger paa de Midler, som vi har ment at kunne anvende. I hvilket Omfang hvert af dem med Held kan anvendes, er det jo svært at angive i en Lov. Der maa der være en rimelig Bevægelsesfrihed, saa man kan tage Hensyn til de skiftende Forhold, de skiftende Situationer, alt som Aftalerne skrider frem. Det er en Selvfølge, at ingen vil ønske flere Varer under Kontrol, end Forholdene paa hvert givet Tidspunkt strengt nødvendiggør. Jeg ser ikke, hvilken Interesse der skulde ligge for nogen og allermindst for Regeringen i at opretholde en Kontrol i større Omfang, end vi anser for

bydende nødvendigt. Oppositionspartiernes Ordførere har udtalt sig med megen Skarphed mod den foreslaaede Ordning. Naar de gør det til Trods for, at de erklærer sig enige med os med Hensyn til Formaalet, skylder de Befolkningen at give klar Besked om, hvad de ønsker, hvilke praktisk anvendelige Midler til Løsning af Opgaven de for deres Vedkommende kan anvise. De har ikke gjort det under denne Debat, og saa vidt jeg kan se det, har de heller ikke under de tidligere Forhandlinger anvist Midler, der er tilstrækkelige til Opgavens Løsning. Fra Venstres Side er der en Gang i Sommer antydet, at man var villig til at bevare Indførselskontrollen for en Række Varegrupper. Saafremt man endnu staar paa dette Standpunkt, ser jeg ikke, at der mellem os og dem er en saa principiel Uenighed, at det giver sagligt Grundlag for de fremsatte skarpe Udtalelser. Men Listen over de Varer, for hvilke man tænkte sig Kontrollen bevaret, var efter min Overbevisning af saa begrænset Omfang, at det ikke vilde være muligt alene ved Hjælp deraf at løse Opgaven paa en tilfredsstillende Maade.

Fra konservativ Side er der henvist til et konservativt Tilbud om Kontrol for visse Varegrupper, men dels omfatter denne Liste bl. a. Varegrupper som Korn og Foderstoffer, der nu staar paa Frilisten, og som vel af mange Grunde maa blive der, dels mangler paa denne Liste nogle af de handelspolitiske vigtigste Grupper, saaledes Tekstilgruppen og forskellige andre, og endelig var der til Forslaget knyttet et Forslag om en generel Toldforhøjelse, om hvilken jeg maa sige, at Gennemførelsen deraf vilde have været af de skadeligste Følger for de forestaaende Forhandlinger. Men hvad enten der nu ligger mere eller mindre i de Antydninger, som de to Partier har fremsat med Hensyn til Løsningen af den Opgave, om hvilken vi synes at være enige, saa maa jeg, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen her har sagt, sige, at det er i hvert Tilfælde en Nødvendighed, at Partierne klart tilkendegiver i tydelig Forslagsform deres Opfattelse af, hvorledes de vil løse den foreliggende Opgave, og da kan vi drøfte Karakteren af disse Forslag. Men hidtil er noget saadant ikke fremkommet.

Jeg gentager: Om selve de tre Formaal har jeg Indtrykket af, at vi er enige, og naar